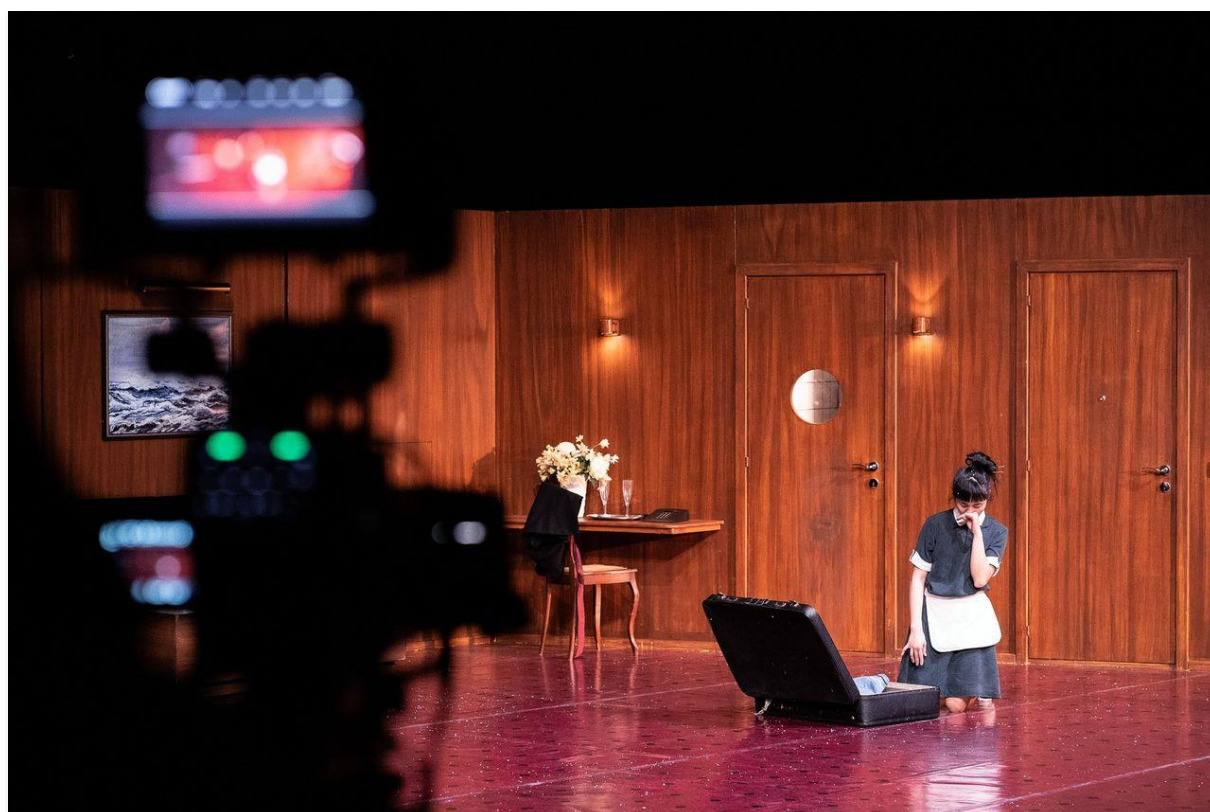

Onbestuurbare lijven en levens in Peeping Toms 'Triptych'

Livestream Alle personages in 'Triptych' van het Belgische collectief Peeping Tom dragen hun eigen herinneringen, demonen en angstdromen met zich mee, om als schipbreukelingen te eindigen in een zee van verdriet.

Scène uit de danslivestream 'Triptych' van het Belgische collectief Peeping Tom.
Foto Fabian Calis

Dans

Triptych. Door Peeping Tom. Livestream gezien, via [ita.nl](https://www.ita.nl)

[Francine van der Wiel](#)

[4 april 2021](#)

Alles is vloeibaar in het werk van choreografen Franck Chartier en Gabriela Carrizo. De oprichters van het Belgische collectief Peeping Tom laten de tijd stollen, vertragen, versnellen, draaien de klok vooruit of terug. Ze goochelen met realisme, absurdisme en surrealisme, met fantasie, angsten en dromen. Schijnbaar moeiteloos vlechten ze dans, acrobatiek, filmische verbeelding, mime en tekst dooreen. Wat waar en wanneer begint of eindigt, is vaak niet te volgen.

Met *Triptych* van Peeping Tom was zaterdag een groot publiek gegarandeerd voor de eerste danslivestream van ITA. Het Belgische collectief is razend populair, niet alleen onder liefhebbers van hedendaagse dans. Bovendien is *Triptych* een 'bewezen succes'; eerder was het onder de titel [Adrift](#) te zien bij het Nederlands Dans Theater.

Gouden greep

Met intervallen van twee jaar werden tussen 2013 en 2017 de delen *The missing Door*, [The Lost Room](#) en *The Hidden Floor* voor NDT gecreëerd. Verbindend element vormen de aanvankelijk realistisch ogende personages die eindigen als doordrenkte schipbreukelingen. Stuk voor stuk worden ze geteisterd door hun demonen, herinneringen en angstdromen: een suïcidale vrouw, een man in zijn stervensuur, hun gepassioneerde jongere versie, een huisknecht en zijn toekomstige grijze zelf enzovoort.

In deze livestreamversie zijn de decorwissels tussen de delen live te volgen. Een gouden greep, die de samenhang tussen de delen benadrukt, het mooist door de huilbui van de grijsaard die in deel twee begint met wat druppeltjes om in deel drie de vloer in een zee van verdriet te veranderen. Het drama loopt door in al zijn onnavolgbaarheid, met verrassende griezel- en horroreffecten met losse hoofden, weer een acrobatisch 'plakduet', door weer en wind voortgedreven spartelende lijven die uit kasten of deuren rollen. Sowieso lijken de lichamen onbestuurbaar, net als het leven zelf. Het is veel, alles bij elkaar ongeveer twee uur, en soms veel van hetzelfde. Maar mooi blijft het.

Bron: <https://www.nrc.nl/nieuws/2021/04/04/onbestuurbare-lijven-en-levens-in-triptych-a4038473?fbclid=IwARoixkok5FojnxZT62OuxgltYES2Gfz2q-TJbjqC7ZMu736jKdoCFVGOofM>